

Víctor Rodríguez Núñez: Fekete-erdő Szvit

Suite de Selva Negra (1994)

A Fekete-erdőben hull a szenttelen eső		En Selva Negra cae un agua sin dolor
A fák zuzmói kívánnak nekünk jó éjszakát		El líquen de los árboles nos da las buenas noches
Köröttünk minden ködbe vész már biztosra veszem hogy eltévedünk	5	Vamos entre la niebla y estoy seguro que nos perderemos
Kalia erdők tündére		Kalia hada del bosque
tarts velünk	10	acompañanos
Félúton járva a sötét éjszakában a korallkígyó fölragyog		En medio del camino hacia la noche la coral resplandece
Tarts velünk		Acompañanos
Loscar hegyek koboldja	15	Loscar duende de la montaña
A felhők – ők most is állták szavukat		Las nubes —ellas sí cumplieron su promesa
S párába burkolták a rég vágyott szemek	20	Han cubierto los cerros verdes como los ojos
zöldjét idéző dombokat		de mi antigua nostalgia
A hattyúk a tavon		En el lago los cisnes
szinte semmit nem ígérnek		casi nada prometen
Ostobaságokról dalolnak mint minden mi ékes	25	Cantan cosas estúpidas como toda belleza
Van egy másik Fekete-erdő túl az esőfátyolon		Hay otra Selva Negra más allá de esta lluvia
ott nyargal a lélek besározott kövei mellett	30	que corre entre las piedras enlodadas del alma
Van egy másik Fekete-erdő túl e szorongáson		Hay otra Selva Negra más allá de esta angustia
ott szökell fenyőről fenyőre akár egy vörös mókus	35	que salta por los pinos como una ardilla roja
Zenaida vacogva reszket és lassan hátramarad		Zenaida está temblando y se ha quedado atrás
Letelepszik egy kőre és onnan átkozza az áradatot	40	Sentada en una piedra donde blasfema el río
A Törpe gyámolítja		Le acompaña el Enano

ő már nem zokog
Elmerülve meséjükben
mindketten átmelegedtek

Már a majmokkal felesel a hold
Már a köd is
lassan új erőre kap
Már gyermeket riogat a rózsabokor

Életem
a Fekete-erdőben
cseppenként terül szét
az éjjel

És mindenben érezni a hold
az álomszép fák
a zene
a múlt szagát

Életem
a Fekete-erdőben
nem szűnik az eső
és a víz jajszava úgy éget akár a tűz

Gloria és Iván Kauffmann-nak

que dejó de llorar
Ambos se calentaron
con aquel mismo cuento

45

Ya la luna chismea con los monos
Ya la niebla
comienza a retoñar
Ya las rosas asustan a los niños

50

Mi bien
en Selva Negra
se derrama la noche
gota a gota

55

Y todo huele a luna
a maderas preciosas
a música
a pasado

60

Mi bien
en Selva Negra
no deja de llover
pero el agua nos grita como el fuego

Para Gloria e Iván Kauffmann

K. G. fordítása

In: VÍCTOR RODRIGUEZ NÚÑEZ: *Los poemas de nadie*. Medellín, 1994, Tecnológico de Antioquia